

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

19. Eqvitivs explicat se in confessione, dicendo, lethale vulnus se inflixisse Dasio, etiamsi non addat, quòd iste deinde ex dicto vulnere fuerit mortuus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

prospiciatur, quo facto, sufficiēter bono communi consulitur, & malum impeditur, aliās etiam beneficijs simplicibus, & in liberis collationibus à Papa & Regibus dignior semper esset præficiendus, quod etsi consequenter aliqui asserant, plerique tamen negant, vt vidimus: non ex Iusticia distributiua, quia beneficia instituta sunt in bonum Ecclesiæ absque respectu ad concertantes pro illis, vt fatetur Lugo n. 14. vt proinde dignior nullum inde ius habeat, quod proximè vrgeat, vt digno præferatur. Vnde infertur, nullā incurri obligationem restituendi, si digniori dignus præferatur, de quo Tanner T. 3. D. 4. Q. 8. d. 1. Dicastillo L. 2. de iust. Tr. 2. D. 8. dub. 5. & alij.

XIX. *Equitius vulnus infligit Dasio adeò grave, vt iste, dum mortem ille amplius impedire non potest, ex eo vulnere moriatur. Queritur. Vtrum Equitius, intellectā morte Dasij, satisfaciat postea in confessione dicendo, se lethale vulnus infixisse alicui; nullam mentionem faciendo mortis secuta?*

Videtur non satisfacere. Ita P. Thomas Sanchez de Matr. L. 9. D. 5. n. 30. Valent. Henricq. Palao Tr. 2. D. 1. p. 3. n. 7. Arriaga Tom. 3. D. 45. n. 13. & apud hos alij plures. Tum quia effectus isti, etsi in se non sint liberi, sunt tamen extrinsecè liberi, quod sufficit, vt patet in actu externo. Tum quia aliās nunquam dabitur obligatio confitendi pollutiones, ebrieta-

ebrietatem, homicidium. &c. Respondetur. Satisfacere Equitium, prædicto modo se accusando. Ita Vasq. 1. 2. D. 94. cap. 3. n. 9. Granad. Bonac. Azor, & alij, quos referunt & sequuntur Cardin. de Lugo de Pœnit. D. 16. f. 9. n. 440. & Dicastillo de Pœn. D. 9 à n. 14. Ratio est. Tum quia nemo dicitur peccare etiam quoad denominationem tunc, quando impedire nequit, siquidem deest libertas ad actum peccaminosum necessariò requisita. Tum quia actus externi, etsi malitiam non habeant distinctam ab internis, informantur tamen ab istis, & sunt peccata, cum absolutè, dum fiunt, impediri possint; quod secus est in casu nostro, ubi idcirco mors secuta est tantùm effectus peccati, non autem ipsum peccatũ.

Vnde patet ad primam rationem in contrarium. Ad secundam concedimus, nunquam hæc confitenda esse (saltem per se loquendo, quidquid sit ratione censuræ fortè annexæ, aut obligationis restituendi &c. de quo Diana P. 8. T. 7. R. 85) Si positâ causâ nunquam impediri possint, ut nunc ponimus; non tamen idcirco imprudentiæ arguendi sunt pœnitentes, qui addunt in confessione, num effectus sint secuti; sic quippe & malitiam actus præcedentis, & statum suum exactiùs exprimere volūt; laudabiliter quidè, non tamen necessariò.

XX. Eulogius opifex laborat die festo, quod tamen confuse & in genere videtur ipsi esse peccatum,